

Sammenparring af en stærk Malkeko og en større Tyr, er Kalvediarrhoen en meget generende Sygdom. De første Dage glæde vi os ved Kalven og mere os over den lille Fyr, der piler omkring med Halen i Luften og slaar bagud. Men naar saa Sygdommen kommer, bliver den slatten og mat i alle Lemmer, Øjnene synke ind i Hovedet paa den, den lægger sig ned og rejser sig ikke mere. Der er et Aars Arbejde spildt, medens man ventede, at det lille Dyr vilde kunne bringe en fremad, saa at Fedtprocenten maaske kunde blive en Brøkdel af en Procent større. Og Fremskridt paa denne Vej er jo dog det eneste Middel, hvorved det danske Landbrug kan træde op i Kampen mod de øvrige Landbrugslande og konkurrere med dem. Vi maa ikke alene være i Toppen af Træet, hvad Kvaliteten af Smørret angaar, men ogsaa kunne fremstille det saa billigt som muligt derigennem, at vi have de bedste Avlsdyr.

Hvad Rødsygen angaar, nævnte jeg før, at der fra Statens Side er anvendt 100,000 Kr. aarlig til Bekæmpelse af den. Denne Sygdom vil ogsaa i væsentlig Grad komme til at sortere under Laboratoriet. Saa er der Lungebetændelse hos Svin. Gaar man ud fra, hvad denne Sygdom koster „Custos“, der maa betale 18,000 Kr. aarlig for Svin, der ere døde af Lungesyge, vil det, overført paa det hele Land, blive et Tab af 600,000 Kr. Kværke hos Heste koster 100,000 Kr., men dette Tal omfatter kun de Dyr, som dø; der er slet ikke Tale om alle de syge Individuer, som længe staa ubrugelige og senere komme sig. Det Arbejdstab, der herved afstedkommes, har jeg af en solid Mand hørt anslaaet til mindst $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er alle disse Hundredetusinder af Kroner, hvoraf man her skal søge at redde en stor Part for Landbruget. Lad os blot sige 10 pCt. af disse Penge, saa naar det jo omtrent den Sum, lavt ansat endda, som en mulig lidt dyr Bygning vil koste. Det glædede mig, at den sidste ærede Taler udtalte, at han ikke decideret forlangte Udvalgs Nedsættelse. Det vilde jo forhale Sagen og bevirke, at Forslaget ikke blev til Lov i denne Samling. Jeg maa gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at dette Forslag ikke udelukkende er agrarisk, det vil vistnok komme hele Samfundet til gode. Trindt omkring i Byerne findes Masser af Heste, som blive syge og dø af Kværke. Det har ogsaa sin store Betydning, om vi Landmænd kunne forsyne de

gode Københavnerne med bakteriefri Mælk og Fløde og sundt Smør og Flæsk, saa det er ikke et agrarisk Lovforslag, men en Samfundssag i al Almindelighed, her foreligger.

Jeg takker altsaa som Medlem af det arbejdende Landbrug den højtærede Landbrugsminister for dette Lovforslag og udtaler min Glæde over, at vi endelig en Gang have faaet det frem, efter at vi allerede i mange Aar have trængt til det. Jeg vil ogsaa yde den sidste ærede Taler min Anerkendelse for hans Udtalelser i denne Sag. Paa min Gruppens og egne Vegne forbeholder jeg mig at stille Ændringsforslag ved anden Behandling, der navnlig ville være af finansiel Art, men skal i øvrigt henstille til det høje Ting, at vi efter Evne søge at faa dette Lovforslag ført igennem, saa at et af de sidste Forslag, der gennemføres i denne Samling, bliver et, der gaar ud paa at bekæmpe de Bakterier, der i saa høj Grad optræde til Skade for vort Landbrug. Dermed skal jeg anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme.

Johansen: Jeg er enig med det ærede Medlem, der nu talte, i, at det har kostet overordentlig store Summer at faa den Husdyrbestand bragt til Veje, som Landbruget nu støtter sig til, og i, at det vilde være af stor Betydning, om man kunde indskrænke Husdyrsyggdommene, saa at Dødeligheden blev meget mindre, end den er nu. Det er jo ikke saa mange Aar siden, at en Dyrlæge i Kolding opfandt et Middel mod Kælvningsfeber, saa at man nu er i Stand til med Sikkerhed at helbrede denne tidligere saa overordentlig farlige Sygdom, hvorfor ogsaa Dødeligheden er indskrænket til nogle faa Procent. Det er et saadant Gode for Landbruget, at man gerne kan sige, at der derigennem indvindes Hundredetusinder af Kroner om Aaret.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) udtalte, at man jo endnu stod paa Eksperimenteringens Standpunkt og derfor skulde være meget forsigtig. Ja, dersom vi ikke gjorde det, vare vi vel i Stand til at sætte hele Sagen i Gang med mindre Beløb. Jeg mener, at det netop er paa Tiden, at vi komme med i det store Arbejde, der gøres rundt omkring i den ganske Verden, og det saa meget mere, som vi jo have dygtige Forskere paa dette Omraade. Jeg gaar derfor ud fra, at dette høje Ting, der altid har væ-